

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 lipca 2019 r.

Poz. 3642

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.381.2019 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 9 lipca 2019 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506), stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr VIII/59/2019 Rady Miejskiej w Nowym Mieście Lubawskim z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego w części dotyczącej dokumentów, jakie należy dołączyć do wniosku, w zakresie sformułowania: „(oryginał do wglądu)”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Nowym Mieście Lubawskim, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.), określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 5d ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Natomiast stosownie do ust. 1 ww. przepisu, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Tymczasem, w załączniku do przedmiotowej uchwały, Rada Miejska w Nowym Mieście Lubawskim przyjęła, że do wniosku należy dołączyć kopię umowy kompleksowej/umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym oraz przewidziała przedstawienie oryginałów ww. dokumentów do wglądu. Tym samym, Rada Miejska zmodyfikowała treść obowiązku dołączenia do wniosku jedynie kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Podkreślić należy, że rada gminy nie może regulować ani modyfikować w uchwale tego, co jest już uregulowane w akcie wyższego rzędu, tak jak ma to miejsce w ww. kwestionowanym przepisie. Uchwalając przepisy prawa miejscowego, rada gminy winna przestrzegać zasady przyzwoitej legislacji, a także przepisów Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), stanowiących, w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, źródło powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący gminy, uchwalając akt prawa miejscowego, zobowiązany jest do uwzględniania przepisów § 118 i § 137 w zw. z § 143 załącznika do powołanego rozporządzenia. Stosownie do powołanych regulacji, w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Nie zamieszcza się także przepisów prawnych niezgodnych ze wskazanymi aktami normatywnymi, a więc przepisów modyfikujących ich treści. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych, powoduje rażące naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów. Sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii, w sposób odmienny niż w ustawie. Oznacza to, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez radę gminy raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, lecz również modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Ol 722/17).

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki